

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

Secretariat General: 13, Place Albert I – B 6530 THUIN (Belgie)

F.C.I.-Standard č. 238 / 22.11.2004 / GB

MUDI (Mudi)

ZEMĚ PŮVODU: Maďarsko

DATUM PUBLIKACE ORIGINÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 09.11.2004

POUŽITÍ: honácký pes. Díky své odvážnosti je mezi ovčáky velmi oblíbený pro pasení velkých a těžko ovladatelných stád. Je dokonce používán i pro nadhánění divokých kanců. Výborný hlídací a společenský pes. Je používán i pro vyhledávání drog. Strážní pes, dobře upozorňující na nebezpečí. Vynikající pro trénink agility, roztomilé domácí zvíře. Díky poměrně krátké srsti a výborné přizpůsobivosti není problém jej držet v domě.

ZAŘAZENÍ PODLE F.C.I.:

Skupina 1	ovčáčtí a honáčtí psi (kromě švýcarských salašnických psů)
Sekce 1	ovčáci
	Bez zkoušky z výkonu.

STRUČNÉ HISTORICKÉ SHRUTÍ: Plemeno vzniklo v průběhu 18. a 19. století křížením maďarských honáckých psů pravděpodobně s různými německými honáckými psy, majícími vztyčené uši.

CELKOVÝ VZHLED: středně velký honácký pes s klínovitě utvářenou hlavou. Vztyčené uši. Hřbetní linie klesá k zádi. Hlava a končetiny jsou pokryty krátkou hladkou srstí. Ostatní části těla kryje poněkud delší, velmi vlnitá až mírně kudrnatá srst. Různé barvy.

DŮLEŽITÉ POMĚRY:

- délka těla je zhruba rovna kohoutkové výšce.
- hloubka hrudníku je maličko menší než polovina kohoutkové výšky.
- délka tlamy je maličko menší než polovina celkové délky hlavy.

POVAHA / TEMPERAMENT: mudi je velmi učenlivý, živého temperamentu, odvážný, ostražitý, pozorný, přizpůsobivý, vášnivě rád pracuje.

HLAVA: nejnápadnější částí těla mudiho je bezpochyby jeho hlava. Celkově by měla vytvářet dojem pozorného, vždy energického, veselého a inteligentního zvířete, beze stopy bázlivosti či agresivity. Hlava je klínovitě utvářená, zužující se k čenichu.

MOZKOVNA:

Lebka: lebka a čelo jsou lehce vyklenuté. Týlní hrbolek není vyjádřený. Nadočnicové oblouky jsou jen mírně vyvinuté.

Stop: sotva vyznačený.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: úzká, vpředu zakulacená, se středně širokými nozdrami. U černých, bílých, plavých a blue-merle jedinců je nosní houba vždy černá. U jinak zbarvených jedinců barva nosní houby harmonizuje s barvou srsti, např. u hnědých jedinců je nosní houba hnědá, u šedých jedinců šedá. Hnědě (játrově hnědě) zbarvení jedinci mají hnědou nosní houbu a hnědé okraje očních víček.

Tlama: středně silná. Nosní hřbet rovný.

Pysky: těsně přiléhající k zubům. Koutky úst lehce zoubkované. Pigmentace pysků odpovídá pigmentaci nosní houby.

Čelisti/Zuby: úplný skus podle zubního vzorce, nůžkový skus. Pravidelné zuby střední velikosti.

Oči: úzké, lehce špičaté vnitřní a vnější koutky, posazené mírně šikmo, tedy celkově mající výraz „opovážlivého čertíka“. Oči mají být co nejtmavší. Jen u blue-merle jedinců nejsou bílé nebo modré březové oči (tj. mající skvrny uvedených barev na rohovce) vadou. Okraje očních víček jsou těsně přiléhající k bulvám a rovnoměrně pigmentované.

Uši: vysoko nasazené vztyčené uši tvaru obráceného V, pokryté bohatou srstí, dosahující za okraje ušního boltce. Uši velmi živě odpovídají na podněty. Pes může natáčet uši vzájemně nezávisle, jako radar. Uši jsou o asi 10 až 15 % delší než je jejich šířka v bázi.

KRK: lehce výše nasazený krk tvoří s horizontálou úhel 50 až 55 stupňů. Je středně dlouhý, sotva klenutý a dobře osvalený. Bez laloku a bez výraznějšího límce. U psů (samců) může být lehce vyvinutá hříva, ovšem nesmí být viditelná.

TRUP:

Hřbetní linie: viditelně klesající k zádi.

Kohoutek: vyjádřený, dlouhý a osvalený.

Hřbet: rovný, krátký.

Bedra: středně dlouhá, dobře spojená.

Zád: krátká, velmi lehce spáditá, středně široká, osvalená.

Hrudník: předhrudí lehce zaoblené. Hrudní koš poměrně široký a dosti plochý.

Spodní linie: mírně vtažené břicho.

OCAS: nasazený středně vysoko. V klidu svěšený, se spodní třetinou zvednutou téměř k horizontále. V afektu a v pohybu je ocas nesený šavlovitě, nad úroveň hřbetní linie. Kupírování ocasu je nežádoucí, ale není považováno za vadu. U kupírovaného ocasu musí být viditelně ponechány dva nebo tři ocasní obratle. Psi narození bez ocasu nebo s přirozeně pahýlovitým ocasem jsou vzácní, ale není to považováno za vadu. Ocas je bohatě osrstěný, srst na jeho spodní části může být až 10 až 12 cm dlouhá.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY:

Plece: ramenní lopatka je středně šikmá a dobře osvalená. Předhrudí je zaoblené, špička hrudní kosti jen lehce vystupující.

Nadloktí: středně dlouhé. Svírá úhel asi 45° s horizontálou.

Lokty: těsně přiléhající k tělu.

Kloub nadprstí: pevný, suchý.

Nadprstí: strmé.

Přední tlapky: kulaté s dobře klenutými uzavřenými prsty. Trochu osrstěné mezi prsty a pod prsty. Pružné polštářky. Drápky břidlicově šedé a tvrdé.

PÁNEVNÍ KONČETINY: jsou poněkud protažené vzad.

Stehno: dlouhé, dobře osvalené.

Nadprstí: krátké, strmé.

Zadní tlapky: jako přední tlapky. Paspárky jsou nežádoucí.

POHYB: pro pohyb mudiho jsou typické cupitavé kroky.

KUŽE: pevná, bez vrásek.

OSRSTĚNÍ:

SRST: hlava a přední část končetin jsou pokryty krátkou, rovnou a hladkou srstí. Na jiných částech těla je srsti jednotně velmi vlnitá nebo lehce kadeřavá. Je hustá a vždy lesklá, zhruba 3 až 7 cm dlouhá.

Na některých místech se tvoří v srsti vírky a pěšinky. Srst je nejdelší na zadní straně hrudních končetin a stehů pánevních končetin, kde tvoří praporce.

BARVA:

- plavá.
- černá.
- blue-merle, tj. černě kropenatá, proužkovaná, žíhaná nebo skvrnitá na světlejší nebo tmavší modravě-šedé základní barvě.
- popelavá.
- hnědá.

Tolerovány jsou jen malé bílé znaky, ale nejsou žádoucí. Bílá skvrna na hrudi, s průměrem menším než 5 cm, a malé bílé znaky na prstech jsou tolerovány, ale nikoliv žádoucí.

- bílá.

VÝŠKA A HMOTNOST:

KOHOUTKOVÁ VÝŠKA:

Psi: 41 – 47 cm; ideální výška 43 – 45 cm.

Feny: 38 – 44 cm; ideální výška 40 – 42 cm.

HMOTNOST:

Psi: 11 – 13 kg.

Feny: 8 – 11 kg.

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- agresivita nebo přílišná bázlivost.
- masově zbarvená, játrově hnědá nebo skvrnitá nosní houba u černých, bílých, blue-merle, plavých nebo popelavých jedinců. Masově zbarvená nebo skvrnitá nosní houba u hnědých jedinců.

- jeden nebo více chybějících zubů (řezáků, špičáků, 2.– 4. třenových zubů, 1.- 2. stoliček). Více než dva chybějící PM1. M3 se neberou v úvahu.
- předkus nebo podkus, zkřížený skus. Mezera více než 2 mm mezi horními a spodními řezáky.
- žluté oči u černých jedinců.
- zavěšené uši.
- krátká, hladká, jemná srst na celém těle; dlouhá srst na hlavě. Srst se sklonem k zacuchávání.
- vlkošedá barva, černá s pálením s bílými až hnědými znaky.
- kohoutková výška pod 38 cm nebo nad 47 cm.
- albinismus.

Jedinci, vykazující fyzické nebo povahové abnormality, musí být diskvalifikováni.

Pozn.: Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.